



На літературний конкурс надійшло понад 800 творів!



Літературний конкурс «Ми за тверезе життя!» проводився відповідно до указу Президента України від 6 січня 2010 року № 6 «Про деякі заходи щодо сприяння вирішенню актуальних питань молоді», а також наказу Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України від 11.05.2012 № 567 «Про затвердження Положення про Всеукраїнську інформаційно-профілактичну акцію «Відповідальність починається з мене»».

Такої кількості робіт, чесно кажучи, ніхто не чекав. «Буде кілька десятків, можливо до сотні», — говорили в Оргкомітеті...

Роботи надійшли майже з усіх куточків України (відсутні твори лише з трьох областей), причому більше половини — з сільської місцевості. Такий потужний відгук на тверезницький конкурс показує, що питання це наболіло і обговорення теми тверезості сьогодні життєво необхідне нашому суспільству.

У творчих роботах — дитячі надії і дитячі сльози. Багато сліз, бо далеко не всім пощастило виховуватись у тверезих родинах. Які ще докази потрібні для того, щоб визнати катастрофічність алкоголізації України і розпочати наше звільнення з алкогольного кріпацтва?

Члени журі вже перевірили більше половини робіт. Дуже важко буде серед такої кількості авторів визначити найкращих! Їх імена буде опубліковано на сайті www.tvreza.info 15 травня.

Всі учасники літературного конкурсу «Ми за тверезе життя!» отримають по два екземпляри збірника кращих конкурсних творів: один — для себе, а інший — в подарунок для вчителя (керівника поетичної студії, гуртка тощо), який допоможе взяти участь у конкурсі.



У Верховній Раді створено міжфракційне об'єднання «За тверезе майбутнє»

19 квітня у Верховній Раді України створено міжфракційне об'єднання «За тверезе майбутнє», в яке увійшло 105 депутатів з усіх фракцій.

Головою об'єднання стала народний депутат України, голова комітету ВР з питань охорони здоров'я Тетяна Бахтеева. «Україна на п'ятому місці по кількості випитого алкоголю на душу населення — це 16 літрів чистого етанолу на одну людину. Щорічно 12 тисяч українців помирає від алкоголізму. І створення міжфракційного об'єднання говорить про те, що ця проблема незалежна від чиїхось політичних поглядів», — сказала вона.

За словами народних депутатів, у парламенті ще не було такої чисельної групи, що засвідчує актуальність алкогольної проблеми.

Як і планувалося, по троє переможців у кожній з трьох вікових категорій отримають намети та рюкзаки. Крім цього Оргкомітет планує нагородити авторів й інших оригінальних робіт, залучивши для цього спонсорів, тому насправді призерів буде ще більше.

Нагородження переможців відбудеться 14 липня 2013 року в санаторії «Діброва» (м. Біла Церква, Київська область) на Всеукраїнському з'їзді тверезницького руху.

А поки що пропонуємо Вашій увазі деякі з надісланих творів та віршів.

Я за тверезе життя!

...Безтурботно життя так минає в застіллі:
Сьогодні ти п'єш, бо весілля справляєш,
А завтра — хрестини:
«Ну як же не п'єть за здоров'я дитини?»

І так кожен день — є причина.
А що ж ти розкажеш завтра дитині?
Чому у маленької доні здоров'я нема?
Чому у матері твоєї болить голова?

І батько твій рідний хворіє,
Не по роках, по годинах старіє.
І все проміняв ти на пляшку вина:
Померли з горя батьки,

І сім'ї вже у тебе нема.
Залишились тільки друзі-дядьки,
Які «весело» в світі живуть:
Нема, як і в тебе, нічого, тільки п'ють.

Майбутнє твоє я скажу без ворожки:
Самотність, хвороби, і нікому й ложки
Водиці податъ.

Дитинство, юність, сім'ю і батьків —
Те, що колись ти мати хотів, —
Все прахом пішло.

У нашій суспільстві я бачу проблему.
Державні мужі, ну поруште ж цю тему!
Чому через спиртне страждають діти?
І що батькам п'яниць робити?
Навіщо дозволяєте рекламувати спиртне?
Гадаєте, алкоголізм і сам мине?

Тверезе життя — це завжди важливо,
І скаже твоя доросла дитина, можливо:
«Спасибі за щасливе дитинство моє,
Не буду я пити за здоров'я твоє».
Для мене тверезість — це норма моя,
Тому я — за тверезе життя!

Діана Коблевська, 6 клас,
м. Новгород-Сіверський,
Чернігівська обл.

ТВЕРЕЗІ ВІСТІ

РІВНЕ

25 квітня активісти декількох громадських рухів провели акцію на підтримку законопроекту 2062: намалювали на бруківці територію України та розставили на ній чарки. Доброволець із зав'язаними очима мав пройти по «мінному полю» і не «підірватися».

s_odar@ukr.net

ЗАПОРІЖЖЯ

23 квітня представники тверезницького руху В'ячеслав Новік і Тарас Рибалко виступили у прямому ефірі на телеканалі «Запоріжжя». Обговорювалися пропаганда тверезого способу життя та обмеження доступності алкоголю.

www.tvrezezp.org.ua

ЧЕРНІВЦІ

18 квітня координатор руху «Тверезе Прикарпаття» Іван Гасюк та представник УГКЦ о. Ярослав Стеф'юк провели у педагогічному коледжі ЧНУ ім. Ю. Федьковича семінар «Психологічні причини вживання алкоголю».

www.if.tvreza.info

Гнівань, ВІННИЦЬКА обл.

16–18 квітня відбулися зустрічі собріолога Ю.Г. Оробця з учнями шкіл №1, №2, №3 та професійного ліцею. Це вже другий візит Юрія Григоровича до міста.

dviktora@rambler.ru

Миколаїв, ЛЬВІВСЬКА обл.

8–12 квітня Ю.Г. Оробець провів лекції для учнів старших класів шкіл №1, №2, №3 та 5-денний семінар з основ собріології для викладачів.

batyar4@ukr.net

ЖИТОМИР

4 квітня голова ЖОГО «Тверезий Житомир» Павло Коваль виступив на музично-мистецькому фестивалі «Молодь за здорове життя!», де наголосив на несумісності вживання алкоголю і тютюну з повноцінним життям.

www.trezvo.zt.ua

КИЇВ

12 березня відбувся семінар голів методоб'єднань класних керівників трьох районів міста, присвячений формуванню тверезого способу життя серед учнів.

pocheketa@yandex.ru

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК

9 березня за ініціативою молодіжного руху «Тверезе Прикарпаття», за участю ГО «Спільними Зусиллями» та вихованців спортивного клубу «СПЗ» відбулася пробіжка за тверезість і здоров'я підрастаючого покоління.

www.if.tvreza.info

с. Залісся, РІВНЕНСЬКА обл.

8–9 березня зусиллями станиці «Здолбунів» і благодійної місії «Православне Діло» проведено пластовий вишкіл інструкторів здорового способу життя «ВІТверезник». Зокрема, українські скаути вивчали, як програмувати дітей та молодь на вживання алкоголю та тютюну.

s_odar@ukr.net

ЖИТОМИР

8 березня ЖОГО «Тверезий Житомир» провела акцію під гаслом «Ти — дівчина, ти — жінка, ти — мати; 8 березня — не привід випивати». Роздавали інформаційні матеріали, літературу та провели конкурс «Знайди подарунок коханій» з призами та побажаннями тверезого життя.

www.trezvo.zt.ua

КІРОВОГРАД

8 березня ГО «Пробудження» організувала тверезу пробіжку, присвячену Міжнародному жіночому дню, а також у підтримку законопроекту 2062 депутата ВРУ Михайла Головка про обмеження продажу алкоголю.

Sergey-kostenko-00@mail.ru

ЧЕРКАСИ

8 березня активісти ГО «Твереза Черкащина» та «Здорова молодь Черкас» провели Тверезу ходу. Хлопці особисто вітали перехожих черкашанок з 8 березня і дарували їм квіти, а також компакт-диски, буклети і листівки.

www.tvrezi-cherkasy.org.ua

ЛУЦЬК

25 лютого представники руху «Твереза Україна» провели низку уроків здорового способу життя в школах №26 і №9, а також у ВНУ ім. Лесі Українки.

batyar4@ukr.net

III Всеукраїнський батьківський форум зібрав понад 1000 учасників

29–30 березня у Києві вже втретє зібралися педагоги, батьки та громадські діячі з усіх регіонів України, які поставили собі за мету захистити молоде покоління від сучасної інформаційної агресії та налагодити взаємодію між навчальними закладами та батьківською громадськістю.

Серед виступаючих були гості з Європи — голова Антифашистського комітету Фінляндії Йохан Бекман, з Росії — директор Інституту демографічної безпеки Ірина Яківна Медведева, а також голова Союзу боротьби за народну тверезість Володимир Георгійович Жданов.

Обговорювались актуальні питання виховання учнівської молоді, профілактики негативних явищ у суспільстві, протидії так званім «ювенальним технологіям» та «гендерній рівності». Останні широко відомі у Європі як засоби знищення сім'ї і традиційних моральних цінностей.

Під ярликом «гендерної рівності» прихована дискримінація нормальних, психічно здорових людей та нав'язування суспільству одностатевих стосунків (про це, до речі, починають розповідати дітям вже у молодших класах школи).

Під «ювенальними технологіями» слід розуміти безправне становище батьків перед домаганнями агентств всиновлення та інших «соціальних» служб, які експортують наших дітей за кордон.

«Кожна порядна людина повинна хоча б гайку у ворожого поїзда відкрити» — повторила І.Я. Медведева слова співробітника міністерства оборони Росії. Антисімейні механізми і ті, хто за ними стоїть — потужні, але не всесильні. І ми маємо можливість не допустити їхнього панування в Україні. Саме для цього необхідно обмінюватись актуальною інформацією та досвідом протидії загарбникам на таких всеукраїнських заходах.

Після обідньої перерви перед тисячною аудиторією виступив В.Г. Жданов зі скороченою лекцією про алкогольно-тютюновий геноцид. Він провів чітку межу між **боротьбою за тверезість** — єдиним порятунком від поступового виродження і зникнення української нації, та «боротьбою проти пияцтва», прибічники якої вчать вживати отруту «помірно» та «культурно». Останню, до речі, фінансують алковиробники з метою залучення до алкоголю тверезої молоді.

Значна частина присутніх слухала ці факти (та бачила Володимира Георгійовича) вперше, але формат заходу не дозволив приділити його виступу більше години.

Після виступу В.Г. Жданова було оголошено роботу у секціях, і спілкування продовжилось. У тверезницькій секції взяли участь близько сотні учасників Форуму. Були присутні координатори руху «Твереза Україна» по м. Києву, Житомирській, Хмельниць-



кій та Луганській областях. Обговорювались як теоретичні питання тверезості, так і практика тверезницького руху, розповсюджувалася газета «Твереза Україна» та інша тверезницька література. Налагоджувалися контакти, між тверезниками зав'язувалися ділові зв'язки.

Протягом двох днів роботи Форуму проводився також збір підписів на підтримку Законопроекту № 2062, який направлений на усунення причин алкоголізації суспільства. На заході зібрано близько 200 підписів представників громадськості з 23 областей України.

Голова Житомирської обласної громадської організації «Тверезий Житомир» Павло Коваль взяв відеоінтерв'ю у Володимира Георгійовича Жданова для української тверезницької спільноти. Відео буде оприлюднено на сайті організації.

Ми вдячні керівництву Всеукраїнської громадської організації «Батьківський комітет України» за прекрасну організацію форуму, а також за можливість зустрітися з лідером російського тверезницького руху у Києві

О.А. Почекета

Михайло Левицький — засновник руху тверезості в Галичині



Митрополит Михайло Левицький

У Галичині модернізація алкогольного промислу почалася у 1830–1840-х рр. Зокрема, в 1841 р. тут діяли 203 новообладнані підприємства, які виробляли по 60–100 тис. пляшок горілки на рік, що становило 50% алкогольних отрут від усіх 2300 гуралень Галичини. Тому масове пияцтво не оминуло й Західної України [1, с. 86].

Проблема ускладнювалася тим, що шляхта володіла *правом пропінації* («примус пропінаційний» — право виготовлення та безподаткового збуту алкоголю на території своїх володінь). Завдяки цьому пани могли будувати по селах корчми та здавати їх в оренду. Відтоді корчми стали джерелом пияцтва в цілій Галичині.

Як форма соціально-політичного протесту цілеспрямованій алкоголізації населення під егідою греко-католицького духовенства виник *рух тверезості*. Засновником та ідеологом руху став видатний український патріот і гуманіст — митрополит *Михайло Левицький* (1774–1858). Він першим зорганізував намагання тогочасної галицької інтелігенції запобігти величезній проблемі — духовній та фізичній деградації українського суспільства під впливом алкоголю.

3 жовтня 1844 р. М. Левицький видав куренду (послання), в якій обґрунтував потребу заснування *братств тверезості* — організованої форми відвернення пияцтва.

Братства, як правило, засновувалися при церквах. Перші із них були створені у Львівській, Перемишльській

(зараз Республіка Польща) та Станіславській (тепер Івано-Франківській) єпархіях.

Кожне братство мало облікову книгу своїх членів — «*Книгу братства тверезості*» (або «*Золоту книгу тверезості*»), куди вносилися короткі дані про кожну людину, а згода її вступу скріплювалася підписом. Кожному членові видавалася грамота — свідчення приналежності до братства.

Вступ до братства тверезості був добровільним, хоча траплялися випадки, коли священики вважали відмову вступу гріхом. Сам же митрополит М. Левицький у своїх відозвах до духовенства постійно наголошував на виключній добровільності запису до нього [1, с. 85].

Вступаючи до братства людина складала *обітницю тверезості* — публічну клятву відречення від будь-яких алкогольних речовин на певний період часу (від декількох років до вічності). Для віруючого обітниця мала глибоке духовне значення, утримуючи його від спокуси вживання алкоголю. Також вона до певної міри зобов'язувала людину допомагати своїм ближнім, котрі зійшли з правильного життєвого шляху [4, с. 23].

Кожен священик під час богослужіння зачитував проповіді про шкідливість вживання алкоголю й тютюну. У проповідях говорилося про пагубність цих отрут не лише для організму, а й для душі людини.

До середини 1850-х рр. рух тверезості набув справжньої масовості: до братств вступали цілими селами. Заслугове уваги той факт, що в 1845 р. із 855 тис. віруючих греко-католиків Перемишльської єпархії 272 тис. вступили до братств [3].

Окрім створення братств дієвим інструментом руху тверезості була організація протикорчемних плебісцитів: тогочасне законодавство дозволяло волю більшості громади знести корчму

в будь-якому населеному пункті. Хоча, через адміністративний опір шляхти та євреїв-орендарів, а також лобізм у владі історія знає поодинокі випадки цього. Більш дієвим способом усунення корчем було їх бойкотування. Подекуди активісти вдавалися й до підпалів [2, с. 5–15].

Хвиля руху тверезості помітно скоротила кількість відвідувачів корчем. Відтак, скоротилися прибутки власників алкогольного промислу. Обструктивні заходи активістів руху у єврейській пресі змальовувалися навіть як прояв антисемітизму.

У численних петиціях корчмарів та дідичів до Галицького Сейму та Віденського уряду необхідність скасування руху тверезості мотивувалася великими втратами до бюджету держави. Тому стараннями алкогольного лобі у владних колах наприкінці 1850-х рр. перша хвиля руху тверезості пішла на спад.

Митрополита Михайла Левицького можна без перебільшення вважати засновником руху тверезості в Галичині. Це феноменальне суспільне явище було реакцією представників української інтелігенції на цілеспрямовану алкоголізацію суспільства з боку панівних народів.

Результати діяльності руху, на перший погляд, непомітні. Але, з іншого боку, завдяки активному донесенню ідеї тверезості вдалося відвернути найгірше — генетичний та духовний занепад тогочасного українського соціуму.

Здобутки тверезості продовжили і примножили достойні наступники М. Левицького — *Сильвестр та Йосип Сембратовичі, Андрей Шептицький*, а також світська інтелігенція, представлена товариством «*Відродження*».

Стасів Ярослав Васильович,
доцент
Міжнародної Академії Тверезості,
викладач історії Львівського вищого
професійного художнього училища

Використані джерела:

- Кузик М. Роль греко-католицького духовенства в боротьбі за тверезість // *Історія*. — 2010, № 4.
- Лаба В. Як галичани йшли шляхом національного відродження 100 років тому. (З історії бойкотування корчми в Галичині у 1902–1914 роках). — Львів, 2008.
- Савчук Б., Білавич Г. Учням гірських шкіл про антиалкогольний рух на Прикарпатті. www.gs.frankivsk.org/Content/files/Magazine/1/docs/
- Садочий В. Пияцтво і боротьба з ним на українських землях у XV – XX століттях. — Дрогобич: ПП «Швидкодрук», 2009.
- Стасів Я.В. Рух тверезості у Східній Галичині в середині XIX – першій третині XX століття // *Гілея: науковий вісник*. — 2012. — Вип. № 63.

Цей зловісний Джон Ячмінне Зерно...

У 2013 році виповнюється 100 років з дня написання всесвітньо відомим письменником Джеком Лондоном автобіографічної повісті «Джон Ячмінне Зерно». Цей твір — динамічна, хвилююча розповідь про багаторічний гострий поєдинок людина — алкоголь.

Поєдинок розпочався для нього в дитинстві — адже Джон Ячмінне Зерно не зупиняється перед тим, щоб звабити підлітка або навіть дитину. Для цього у нього є своя принада — цікавість. П'ятирічний Джек з цікавості спробував з дерев'яного відерця пиво, адже наказали ж несучи його в поле батькові не розплескати: значить, воно смачне і цінне... Потім хлопчиська довго нудило.

Друга зустріч з Джоном Ячмінне Зерно сталася у героя, коли тому виповнилося сім років. Якось у неділю хлопчисько опинився на сусідній фермі серед п'яних господарів і гостей. Один з них, дорослий і грізний хлопець, поставив перед Джеком чарку: «Пий!»

Вигляд і голос були настільки страхотливими, що хлопчик смертельно злякався і перекинув стопку залпом, пам'ятаючи, що саме так треба пити гіркі ліки. Грізний велетень здивувався і налив ще — подивитися, що буде. Джек не посмів не послухатися. Навколо хороброго хлоп'яти зібралася п'яна юрба — поцікавитися, як він п'є... Потім Джек довго хворів з галюцинаціями й маренням...

Коли ж одужав і вперше вийшов з будинку, то побачив, що ніхто, крім матері, не вважає його вчинок ганебним. Навпаки, хлопчиська люб'язно гупали по плечу, з ним говорили так, ніби він вчинив неабиякий подвиг. «Суспільна мораль не забороняла пити», — ось найважливіше, що вбачає Джек Лондон у цьому давньому епізоді.



Нічого не скажеш — у Джона Ячмінне Зерно завжди була сильна підтримка!

Якщо говорити про сьогоднішній час, то сотні і тисячі нещастя відбуваються саме тому, що суспільна мораль не встає на шляху людини, яка прямує до алкоголізму. Люди стали проявляти більше терпимості до пияцтва й до питухих. Можливо, така позиція гуманна? Не знаю, не можу судити про це. Одне розумію: алкоголь змінює свідомість, губить особистість, штовхає до аморальних і кримінальних вчинків.

Майже так сталося під час третьої зустрічі героя-підлітка з Джоном Ячмінне Зерно. Коли Джек у п'ятнадцять років прибився до устричних піратів, алкоголь мало не вбив його.

Дні були схожі один на інший. «Нічні набіги на чужі устричні сади, бійки на мілинах, зворотний шлях зі здобиччю вздовж міських пристаней, а рано вранці — ринок і покупці: торговки і шинкари». Усі в цій компанії були старші за Джека, і пили всі.

Він дивився і думав: «Чому їм подобається така гидота? Гаразд, це їхня справа! Не мені їх вчити! Навпаки, якщо я хочу, щоб мене вважали дорослим, я повинен робити вигляд, що теж не проти випити». Хоча насправді йому найбільше подобалися шоколадні цукерки і льодяники, і не було для нього більшої радості, ніж залягти на ліжко з книжкою в руках. Але над цим би посміявся — і він пив разом з усіма...

Одного разу, повертаючись після чергової п'янки до себе на корабель, він не втримався на ногах і впав у воду. Його підхопила і понесла течія: страху не було, тому що він чудово плавав і міг дістатися до шлюпки. Але «тут і утнув свій божевільний фокус Джон Ячмінне Зерно: вселив у мене дике бажання віддатися волі хвиль. Я ніколи не замислювався про смерть, тим більше — про самогубство. Але тут мені

спало на думку, що це буде прекрасний кінець короткого, але яскравого життя».

Якби Джек не був таким витривалим, якби не випадкова поява рибацького баркаса, Ячмінне Зерно напевно забрав би у нас того, кому ще судилося стати великим письменником...

«До речі, повинен сказати, — продовжує далі Джек Лондон, — що такі

ж саме й до Ячмінного Зерна! Забороніть його! Не видавайте патентів і дозволів на шинки, нехай Ячмінне Зерно не підстерігає молодь на кожному кроці! Я пишу не про алкоголіків і не для алкоголіків, а для хлопців, які шукають цікавого життя і веселого товариства... Я пишу цю книгу для здорових, нормальних хлопців сьогодення і майбутнього».

Заклик Джека Лондона був почувтий. Книгу, як прапор, підхопили тверезники. Пожвавивши рух за тверезість, зробивши його більш масовим, повість багато в чому сприяла тому, що в 1919 році в США було прийнято сухий закон.

Зараз ми добре розуміємо, що заборона алкоголю не вплине на п'яницю, але зате **захистить молодь від залучення до вживання спиртного.**

Сучасні вчені переконані: справа не тільки в доступності алкоголю, але і в людині. У її біологічних і психологічних особливостях, в умовах її життя і роботи. В тому, наскільки вона розвинена, задоволена стосунками у сім'ї, на роботі, як переживає самотність, як уміє справлятися з труднощами, горем, як її навчили (або не навчили) розважатися, якими шляхами здатна підвищувати свій настрій, знімати свою втому. У чому вона бачить сенс власного життя...

Що приносять суспільству обмежувальні заходи?

Порівняно з 1984 р. у 1987 році вживання алкоголю в середньому по СРСР знизилася на 27%. Це сприяло зменшенню смертності на 12% серед чоловіків і на 7% серед жінок. Смертність від алкогольних отруєнь знизилася на 56%, від нещасних випадків і насильства — на 36%, від пневмонії — на 40%, від інфекційних захворювань — на 20%, від серцево-судинних захворювань — на 9%. Але антиалкогольну кампанію вміло дискредитували і бездарно згорнули, після чого показники смертності різко зросли.

відчайдушні вибрики Джон Ячмінне Зерно викидає не тільки зі мною. Статистичні дані про відсоток самогубств з його милості розкривають жахливу картину».

Дані, які письменник міг отримати, відносяться до початку ХХ століття. А що зараз? Хто вони, ці тисячі людей, яких алкоголь засунув в петлю, зіштовхнув з балконів, втопив, чию кров випив з порізаних вен? Може бути, у когось з них назрівав талант, таїлися нерозкриті дарування, можливо, вони любили життя? Або щоб вирватися з обіймів спиртного, їм якраз і не вистачило любові до життя, інтересу до всіх його проявів? Не хочу цікавитися такою сумною статистикою, але не по собі стає через те, що показник кількості нещастя і смертей прямо залежить від вживання алкоголю.

Закінчуючи повість, Джек Лондон писав: «Ми вміємо оберігати дітей від миш'яку і стрихніну, від тифозних і туберкульозних бацил. Застосуйте це

І я вважаю, що справа всіх і кожного — **не бути байдужими!** Не проходити повз тих підлітків, які не бояться громадського осуду (та й штрафів теж!) розпивають на вулиці, у громадських місцях пиво та інші слабоалкогольні вироби. Так, це іноді буває обтяжливо і невдячно — побачити людину, якій сім'я або суспільство чогось недодали, яку залишили у скрутну хвилину один на один з Джоном Ячмінне Зерно, цим вічним спокусником і засобом втіхи розгублених, самотніх, невдачливих, нестійких. Адже в комусь з них може бути закладено саме ту особливість організму, яка неминуче перетворить звичку пити в алкогольну залежність. І — що найстрашніше — передасться у спадок. А народ, 40% якого питує, вмирає... Моторошно...

Учасниця літературного конкурсу

«Ми за тверезе життя!»

Марина Андріївна Грановська, 11 клас,

с. Созонівка, Кіровоградська обл.

(переклад з рос.: О.А. Почекета)



Jack London
John Barleycorn

OXFORD WORLD'S CLASSICS

14 липня 2013 р. у рамках VIII Всеукраїнського З'їзду тверезницького руху в м. Біла Церква Київської області відбудеться

II науково-практична конференція

«Формування тверезого способу життя в сім'ї та суспільстві».

Приймаються статті або тези доповідей, які є оригінальними дослідженнями їх авторів і відповідають одній з секцій конференції: педагогіка, психологія, соціологія, медицина, інформаційні технології, політологія і право, історія, мистецтво, фізкультура і спорт, інші аспекти тверезого способу життя.

Приєм статей (тез доповідей): science@tvereza.info

Мова: українська, російська або англійська.

Останній день прийому: 1 червня 2013 р.

Детальніше про участь у конференції: www.science.tvereza.info

20–30 вересня 2013 року у Севастополі (АР Крим) відбудеться **XXII Міжнародна конференція-семинар з собріології, профілактики, соціальної педагогіки та алкології** на тему

«Твереза, здорова, щаслива сім'я»,

розрахована на лідерів молодіжних організацій, активістів антинаркотичного і тверезницького рухів, соціальних педагогів і психологів, викладачів за методами Шичка, Бурно, Ліндемана, Бейтса, Грінченка, Худоліна, Орлова. У конференції-семинарі щорічно беруть участь представники тверезницького руху Росії та СНД, зокрема В.Г. Жданов, О.М. Маюров, В.П. Кривоногов.

Заїзд та реєстрація 20 вересня 2013 року за адресою: АР Крим, м. Севастополь, вул. Симонок, 62, турбаза «Севастополь».

Детальніше: www.intacso.ru/?section=153

3 життя міста Тверезість

Як би нам жилося, якби всі жили тверезо? Гарне питання. А дійсно: як?

Уявімо собі загадкове місто з чарівною та величною назвою Тверезість. Населяють його безмежні простори мешканці-тверезані. Вони ніколи не тримали в руках чарки, не розуміють поняття «зюзя» і тим паче не знайомі з так званою «білочкою». Вони повнокровно живуть, а не існують — самостверджуються, насолоджуючись кожною миттю. Така собі непорушна ідилія!



Мер цієї праведної фортеці — вшанована всіма мешканцями авторитетна особа, чия думка вважається вагомим, а ім'я є настільки значущим, що його ніколи не вимовляють вголос (неначе це сам Волан-де-Морт із книги про Гаррі Поттера).

Містечко має свою особливу форму правління, за якою закони дозволяють ну майже все, адже начальство всіх рангів впевнене: за межі існуючого законодавства й неписаних законів моралі свідомі громадяни аж ніяк не вийдуть, оскільки немає тих провокуючих факторів, які могли би підштовхнути їх на шлях неістинний.



У вас склалося враження, що в цій землі обітованій немає ніяких життєвих проблем? Чому ж, є. Взагалі люди — такі створіння, що постійно вплютуються в найрізноманітніші халепи. Тому негаразди трапляються, проте вони настільки незначні, що швидко забуваються, не зберігаючись у свідомій народній пам'яті.

Віками тверезий спосіб життя процвітав у цій божественній оазі, зміцнювався не по днях, а по годинах, поширюючи тверезі переконання навкруги. Всі покоління тверезанів відрізнялися кремезним здоров'ям, завидною працездатністю, міцними моральними устоями, радісним настроєм та світлим розумом. І кожна родина пишалася своїми довгожителами.



Все там діялося лише в благих намірах, все заради правди та свободи почуттів.

Трударі сумлінно працювали, а поважне начальство клопоталося про своїх підданих, підвищуючи пенсії, зарплати, стипендії, покращуючи умови життя, вирішуючи комунальні питання... (Важко в таке повірити, чи не так? Але це чиста правда, а не наївні нездійсненні мрії!) Отже, то було місто щасливих, впевнених у собі, спокійних людей: адже хіба ревуть воли, як ясла повні?!

Біда прийшла, звідки не чекали.

Увечері, після дощукі в четвер, коли тверезані полягали спати після рутинної роботи, в місто Тверезість під таємничим покривом темряви увійшов чужинець. Зовні імпазантний, він здавався привітним та адекватним, але, як з'ясувалося пізніше, виявився тією «ложкою дьогтю в бочці з медом», яка сильно нашкодила городянам.

А почалося все з того, що цей чужинець (назвемо його Пустунчик) зайнявся алкогольним бізнесом і заради грошей склав чіткий продуманий підступний план-планище, аби спокусити тверезанів «зеленим змієм».

Щоб здійснити свій задум, цей скромняга починає малопомалу сіяти зло, пропагуючи «блага» алкогольно-наркотичних речовин.

Так-так, наркотичних! Адже від алкоголю також буває залежність, і неабияка!

Супостат почав тишком-нишком завозити в місто заборонені «напої» та розповсюджувати цей шкідливий крам серед чесних, але наївних громадян. І недобрі коріння спокуси почали поволі проростати в місті.



На щастя, тверезані мали свого місцевого героя, який завжди приходив їм на допомогу. Звали його Оберіг. І хоча він не літав, як супергерой, і зовні не нагадував Бетмана, та все ж бачив невидиме, читав поміж рядків, створював маленькі дива і тим рятував підопічних від біди.

Швидко зметукувавши, що до чого, Оберіг вирішив прогнати вражину з рідного краю. Як то кажуть, «на війні всі засоби годяться», і Оберіг підпалив будинок, де оселився Пустунчик.

Це була остання добра справа героя, бо, на біду, в підвалі цієї оселі було сховано запаси алкогольних виробів, і пожежа, перетворившись на справжню стихію, знищила частину міста, забравши життя Оберега й Пустунчика, а також декого з мешканців.

Ось така сумна історія...

У чому ж полягає мораль? У тому, що знання — це сила. Знай тверезані правду про «вогненну воду», їх не просто було би збити зі шляху істини, та й Оберіг навряд чи використав би сірники у своїй благій справі.

Необізнаність людей з механізмом дії спирту на особистість і з наслідками спілкування із «зеленим змієм» призводить до біди.

Не обов'язково труїтися алкогольними «напоями», щоб дізнатися про їх згубний вплив на організм. Кращого ефекту можна досягти за допомогою правильно спрямованої інформації щодо названої проблеми.



Так, тверезість повинна бути нормою нашого життя. Кожен з нас має раз і назавжди сказати згубним звичкам беззаперечно «Ні». Але, на жаль, тема пияцтва (в тому числі й серед молоді) є сьогодні актуальною.

Тому всі ми, від мала до велика, повинні мати власні переконання й відповідні знання, адже обізнаний — означає озброєний!

Учасниця літературного конкурсу «Ми за тверезе життя!» Оксана Володимирівна Іваніна, 11 клас, м. Суми

* * *

Ми продовжимо публікувати оригінальні конкурсні твори в майбутньому, а автори надрукованих робіт отримають від Всеукраїнського громадського руху «Твереза Україна» спеціальні призи!

Тверезе село

Мешканці башкирського села Рахметово, що далеко в Заураллі, майже на кордоні з Челябінською областю, живуть тверезо — все село давно покинуло пити. Про це пише Станіслав Шахов у «Комсомольській правді».

Зовні Рахметово нічим від інших сіл не відрізняється: снігу на дорогах після хуртовини по вуха, хіба що дороги ширші та будинки кращі, ніж в інших. А навколо гори, гори і гори... Звертаємо з дороги і відразу бачимо величезну школу, майже як у місті. Сюди дітей з усіх навколишніх сіл возять (хоча сільрада знаходиться в іншому селі).

Будинок у місцевої активістки Ідеї Галімової — найбільший і найкращий в селі. Вона не депутат і не бізнесмен, а просто начальник місцевого клубу. Ну і голова жінради заодно. Її чоловік Зинур Мутагарович — безробітний, але на дивані без діла не сидить — розводить баранів, коней та гусей, м'ясо і молоко продає.



Господиня пригощає бишбармаком, холодцем і закусками. Спиртного на столі немає — не прийнято.

Колись тут, правда, пили. Може, півсела робили це періодично, може й менше — не пам'ятає вже ніхто.

Тепер у людей з'явилися гроші, хати собі гарні побудували, так й не по одній! За місцевою традицією, батько повинен побудувати всім дітям по будинку. Благо, будматеріалів у лісах багато.

— Ось в родині Рішата Агзамова шестеро підрастають. Будьте впевнені — він особисто кожному будинок поставить, — говорить Ідея Галімова.

У кожному дворі — машина, у декого і сільгосптехніка є. Навіть пожежну машину люди купили вскладчину, адже поки державні рятувальники сюди доберуться — село перетвориться в попіль.

Оскільки п'яних тут немає, немає і сільських бійок з маханням сокирою чи різаниною.

— ЧП? Так, було. Позаторік у нас коня в одному дворі казахи з сусідньої області вкрали, — повідомили місцеві жителі.

Цю жахливу подію в селі обговорюють досі, а більше нічого.

— А чому це бути тверезими не весело? — відповідає на каверзні запитання Ідея Мідхатівна. — Ми ж кожен рік конкурси проводимо стимулюючі: найкращий двір, зразкова родина, у кого клумба краща або гусей більше за всіх. І людям не все одно, якщо їх сусід виграв, а вони ні: є стимул стати кращим у наступному році! Призи хоч і невеликі — грамота або медаль — але все одно людям приємно.

Справедливості заради відзначимо, що знайти у селі спиртне — не проблема. У першому ж магазинчику (а їх всього три на 300 жителів) на нижній полиці виявилися кілька пляшок пива і з десяток баночок. І навіть одна пляшка шампанського.

— Цього пива тижня на три вистачить, нікому його тут не треба, — повідомляє продавець. — Тільки коли весілля якесь і гості приїхали...

За перемогу над алкоголізацією місцева адміністрація видала жителям Рахметово суперприз — сюди проведуть газ позачергово. Ця подія затьмарить, нарешті, крадіжку конячки — тому що топоти дровами важко. Тепер точно зрозуміло — кинули пити не даремно!

— Це ж класичне громадянське суспільство! — дивується кандидат філософських наук, професор Сергій Семенов. — Ми плутаємо його з політичною активністю, але в першу чергу це облаштування свого життя. Люди не чекають, що влада прийде і все за них вирішить, а самі займаються своїм побутом, створюють нові традиції.

Селянам потрібен лідер, авторитет, за яким вони готові піти. Той, кого вони будуть слухати і поважати. У Рахметово вони пішли за Ідеєю, якій не все одно, що відбувається за сусідніми дверима і чим живуть її земляки.

Ось вона, роль особистості в історії!

За матеріалами ІА «Амітел»: www.amitel.ru/news/211330/

Запитуйте тверезницькі матеріали у Вашому регіоні:

Київ: (063) 0654575
Біла Церква: (097) 9690403
Вінниця: (067) 7266191
Козятин: (063) 6653813
Ладижин: (067) 7115678
Дніпропетровськ: (068) 4453749
Кривий Ріг: (093) 9393203
Житомир: (097) 7620349
Бердичів: (067) 7647875

Запоріжжя: (097) 7808330
Мелітополь: (067) 1800041
Івано-Франківськ: (067) 7353589
Болехів: (093) 9497680
Кіровоград: (066) 8409051
Луганськ: (095) 5139507
Алчевськ: (095) 1785298
Краснодон: (095) 4076008
Стаханов: (095) 1743211

Луцьк: (050) 6271033
Камінь-Каширський: (096) 8709291
Львів: (093) 7277080
Дрогобич: (096) 6583376
Миколаїв (Львівська): (063) 7277733
Стрий: (096) 2039312
Червоноград: (095) 4959328
Одеса, Южне: (063) 9385262
Татарбунари: (067) 9922416

Полтава: (095) 8820439
Кременчук: (096) 3713462
Рівне: (096) 5733424
Здолбунів: (097) 8830805
Сімферополь: (050) 3973667
Суми: (050) 7250360
Глухів: (097) 8372233
Тернопіль: (098) 9234073
Харків: (098) 2388461

Хмельницький: (067) 7600632
Славута: (097) 2374547
Черкаси: (067) 4901159
Сміла: (095) 4214275
Чернівці: (050) 5600007
Чернігів: (063) 5642585
Ужгород: (099) 4373686
Іршава: (050) 1052439
Мукачеве: (066) 7643776